

ความเบ้มาและความสำคัญของมัธยมศึกษา

เป็นที่เข้าใจกันดีว่าการฝึกหัดมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษายุกระดับ รัฐ
 เห็นความสำคัญของการฝึกหัดและโอบอ้อมความสำคัญในความสำคัญของการฝึกหัดไว้
 โดยถาวรไว้ในข้อ 22 หมวดแนวจัดการศึกษา¹ ว่า " รัฐเป็นผู้จัดการฝึกหัดและถึง
 สนับสนุนการฝึกหัดเป็นพิเศษ เพื่อให้สถานศึกษาต่าง ๆ มีครูผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถให้
 การศึกษาโดยสมบูรณ์ สมความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ " การฝึกหัดมีความ
 มาสำคัญต่อการ ศึกษาในด้านการฝึกหัดที่จะไปซึ่งสนองอบรมอนุชนให้เป็นผู้กำลังสำคัญของชาติ
 ในประเทศที่กำลังพัฒนาเช่นประเทศไทย และกำลังเร่งปรับปรุงหาทางช่วยในประชากรของ
 ประเทศให้ปฏิบัติกันดีขึ้นและให้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงขึ้น เพื่อจะได้ร่วมแรงร่วมใจกันทำ
 นำรุ่งประเทศไทยเจริญยิ่งขึ้น การที่ประชาชนจะมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้นย่อมขึ้นอยู่
 การศึกษาของประชาชนเป็นสำคัญ การให้ศึกษาเป็นการสร้างและเตรียมกำลังคนให้พร้อม
 เพื่อพัฒนาประเทศ ผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการศึกษาของประชาชนก็คือ " ครู " เพราะ
 ครูเป็นผู้ที่จะอบรมสั่งสอนแนะนำและชี้แนวทางแก่นุชนให้มีความรู้ความสามารถ อันเป็น
 รากฐานในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และในกรณีพัฒนาประเทศ ครูก็ย่อมสามารถ
 ปลุกปล้ำลักษณะของการเป็นผู้นำที่ดีให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก อบรมเด็กให้เป็นคนมีศีลธรรมจรยา
 ธรรมนิสัยให้เป็นคนรักงาน มีความริเริ่ม มีความขยันหมั่นเพียร รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ
 เสียสละเพื่อส่วนรวม ในรู้จักดำเนินให้เป็นคนแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้
 ก็เพื่อความมั่นคงของชน ครอบแก้วและของประเทศชาติโดยส่วนรวมเท่านั้นเป็นหน้าที่ของ
 การฝึกหัดครูโดยตรงที่จะสอนในคุณลักษณะดังกล่าวและมีความรู้ความสามารถที่จะสอนอบรม
 และแนะแนวเด็ก

เพื่อที่จะฝึกหัดให้มีคุณสมบัติดังกล่าว ทางการศึกษาจึงได้กำหนดคุณลักษณะ

¹ แผนการศึกษา ของ กระทรวงศึกษาธิการ แผนการศึกษาแห่งชาติ โรงพิมพ์
 กุรุสภา พ.ศ. 2504

ของการศึกษาสำหรับผู้ที่จะเป็นครูว่า ผู้ศึกษาจะต้องไปประสบการณ์ทั้งที่เป็นภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สำหรับภาคทฤษฎีนั้นมุ่งให้ผู้ศึกษามีความรู้ในวิชาการทั่วไป วิชาเฉพาะ และวิชาครู ทั้งนี้เพื่อใหญ่ผู้ที่จะไปเป็นครูได้มีความสามารถพอที่จะไปดำเนินชีวิตได้ มีความรับผิดชอบ สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข นอกจากนั้นยังมีความมุ่งหมายให้ผู้ศึกษาเพื่อที่จะเป็นครู มีความรู้และความชำนาญในวิชาใดวิชาหนึ่งซึ่งคนคิดว่าจะไปสอนเด็ก เมื่อเป็นครูแล้ว ได้สามารถทำงานร่วมกับเด็ก เขาใจเด็ก มีเทคนิคในการสอนและยอมรับซึ่งสอนเด็ก สำหรับภาคปฏิบัตินั้นเป็นการจัดขึ้นเพื่อให้ผู้ศึกษาที่จะเป็นครูได้มีโอกาสสอนจริงในโรงเรียน หรือที่เรียกว่า " การฝึกสอน "

การฝึกสอนเป็นโครงการที่สำคัญที่สุดในโครงการฝึกนักศึกษา หรืออาจพูดได้ว่าเป็นหัวใจของการฝึกนักศึกษาเพราะการฝึกสอนเป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่สุดในการศึกษาเพื่อการเป็นครู จักว่าเป็นกิจกรรมชั้นรวมของคนที่ไปประสบการณ์กับนักศึกษาที่จะเป็นครูโดยตรงคนที่จะออกไปเป็นครู ประสบการณ์ที่จะได้รับจากการฝึกสอนนั้นมีหลายประการ เช่น การพัฒนาทักษะและส่วนคว้ พัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ เช่น มีความภาคของนักเรียนและประชาชน ความสามารถในการส่งเสริมการเรียนและสวัสดิภาพทั่ว ๆ ไปของนักเรียน ความเข้าใจในปรัชญาการศึกษาทั่ว ๆ ไป ตลอดจนสามารถพัฒนาปรัชญาของตนเองควว

โดยกล่าวมาแล้วว่าการฝึกสอนจะโดยประสบการณ์ความความมุ่งหมาย ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย โรงเรียนฝึกสอนนับว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะโรงเรียนสามารถสร้างความประทับใจใหม่แก่นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนเกี่ยวกับอาชีพครู ในโรงเรียนฝึกสอนผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการฝึกสอนได้แก่อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน และอาจารย์ประจำชั้นหรือประจำวิชา หรือที่เรียกว่าอาจารย์ช่วยฝึกสอน อาจารย์ใหญ่เป็นผู้นำของคณะครูในโรงเรียน ฉะนั้น จึงมีอำนาจที่จะสั่งการหรือแนะนำสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกสอนอย่างเต็มที่ สำหรับอาจารย์ช่วยฝึกสอนมีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนและนิสิตตลอดเวลา คอยช่วยเหลือและแนะนำเกี่ยวกับงานสอน งานประจำวัน คอยคอยร่วมแก้ปัญหาแก่นักเรียนและนิสิตฝึกสอนจะคงเผชิญในระหว่างฝึกสอน ถ้าอาจารย์ช่วยฝึกสอนให้คำแนะนำและช่วยเหลือดี ก็จะทำให้มีนักเรียนและนิสิตเหล่านั้นออก

ไปเป็นครูที่ติ อาจารย์ช่วยฝึกสอนจึงเป็นผู้มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการศึกษามาก มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของอาจารย์ช่วยฝึกสอนไว้เช่น Stratemeyer and Lindsey² ได้กล่าวถึงอาจารย์ช่วยฝึกสอนว่าทำหน้าที่เป็นเสมือนนักการศึกษาที่สำคัญในด้านการศึกษาค้นคว้า อะเมียบค อิมอักชร³ ได้กล่าวถึงความสำคัญของอาจารย์ช่วยฝึกสอนว่า โรงเรียนฝึกหัดครูจะได้รับความสำเร็จอย่างพร้อมมูลในการผลิตครูไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนฝึกสอน เท่าที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าอาจารย์ช่วยฝึกสอนเป็นบุคคลสำคัญต่อการฝึกสอนมาก ซึ่งที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนจะให้แก่นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนมีมากมายหลายประการ แต่พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ให้การต้อนรับและช่วยเหลือแก่นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนในฐานะที่เป็นเพื่อนร่วมงานใหม่
2. ให้การช่วยเหลือและให้โอกาสแก่นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่
3. ช่วยแนะนำนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนให้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับทางโรงเรียน สังคม และนักเรียน
4. ช่วยให้นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนรู้สึกว่ามีอาชีพครู เป็นอาชีพที่น่าภูมิใจ และมีเกียรติ
5. ช่วยให้นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนรู้จักหน้าที่ของครูประจำการ ระเบียบหรือวินัยครู
6. ช่วยให้นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนมีความสนใจในการปฏิบัติงานครู
7. ช่วยให้นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนวางตัวได้ถูกต้องในฐานะที่เป็นครู
8. ให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

²Stratemeyer, Florence B., and Lindsey, Margaret, Working with Your Student Teachers, New York, Bureau of Publications, 1958, P.7

³อะเมียบค อิมอักชร "การฝึกสอน" ศูนย์ศึกษา 5 : 12 พ.ศ. 2501

9. ช่วยให้ทราบถึงแหล่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนวิธีใช้อุปกรณ์นั้น
10. แนะนำหนังสือและตำราต่าง ๆ ที่จะใช้
11. ช่วยในการเตรียมการสอน การปกครองชั้น และการวัดผลงานของนักเรียน
12. ช่วยให้นักเรียนหรือนิสิตได้พิจารณาถึงจุดยืนหรือจุดมกพร่องของตน โดยมี การประชุมปรึกษาหารือกันบ่อย ๆ เพื่อพิจารณาถึงผลงานของนิสิตผู้ใดผู้หนึ่ง
ฝึกสอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรูญทัศน์ พุกกะมาน⁴ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์
ช่วยฝึกสอนไว้หลายประการ อาทิเช่น

- ก. จัดหานักเรียนหรือนิสิตเข้าสู่อาชีพครู ซึ่งอาจจะทำได้โดย
 1. การแบ่งปัน (share) งานกับนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอน ให้เขามีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันของครู เช่น การคุมแถวนักเรียน การทำแผนผังที่นั่งนักเรียน
 2. จัดให้นักเรียนหรือนิสิตได้มีโอกาสสังเกต ศึกษาความเป็นไปในห้องเรียน ใ้ดูการปฏิบัติของครู
- ข. ถือว่าเมื่อรับนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนแล้ว ตนเองจะต้องรับผิดชอบในการ
ใส่คำแนะนำและช่วยเหลือ โดยช่วยเฝ้ามองเต็นงานทั้งหมดของครู ทั้ง
ในการสอนและงานอื่น ๆ ช่วยให้นักเรียนหรือนิสิตมีความกระตือรือร้น
ซึ่งอาจจะทำได้โดย
 1. ช่วยให้นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนเข้าใจนักเรียนอย่างลึกซึ้ง
 2. ช่วยให้เห็นใจโรงเรียน นโยบาย ปรัชญา ระเบียบวินัย และบุคคล
ในโรงเรียน
 3. ช่วยเพิ่มพูนทักษะในการสอนและการทำงานกับนักเรียนและคนอื่น ๆ
ให้เป็นไปด้วยดี

⁴ จรูญทัศน์ พุกกะมาน คำบรรยายวิชาการนิเทศนิสิตฝึกสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2507

4. ช่วยสร้างนิสัย (habits) และทัศนคติต่าง ๆ ให้แก่เรียนหรือนิสิต
 5. บุกและพุ่งใจใหม่มีความปรารถนาที่จะเจริญออกงามและฉมึนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ
 6. ชักจูงให้เห็นและเข้าใจถึงความสำคัญของการเป็นสมาชิกขององค์การหรือสมาคมเกี่ยวกับอาชีพครู
- ค. ในการช่วยเหลือนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนนั้น อาจารย์ช่วยฝึกสอนอาจใช้กิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
1. พบปะเพื่อหารือ (Conference) กับนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอน
 2. ช่วยนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนในการวางแผนงานการสอน การเลือกวัสดุการสอน วิธีสอนและวิธีวัดผล
 3. ดึงเขานักเรียนหรือนิสิตเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นเพื่อนร่วมงาน
 4. ช่วยค้นหาความรู้ที่จะเป็นพื้นฐานในความเข้าใจแก่นักเรียน
 5. เปิดโอกาสให้นักเรียนหรือนิสิตมีความรับผิดชอบในการแนะนำนักเรียน คำบการ วิชาและอื่น ๆ
 6. ช่วยนักเรียนหรือนิสิตวิเคราะห์ตนเอง
 7. ในหการยอมรับอย่างอบอุ่น อดบโศดามทุกข้อ
 8. เคารพต่อความคิด ความรู้ฝึกของนักเรียนหรือนิสิต
 9. อธิบายให้นักเรียนในชั้นหรือโรงเรียนของครูฝึก และเคารพนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนในฐานะที่เป็นครู

เมื่อได้ประมวลหน้าที่ของอาจารย์ช่วยฝึกสอนทั้งข้างแล้ว จะเห็นว่าผู้ที่ทำงานช่วยในโครงการฝึกสอนบรรลุถึงจุดประสงค์ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความสนใจในการฝึกหัดครู เพราะถ้ามีความสนใจแล้วก็จะขอมอบตนเองแรงที่จะทำงานที่จะศึกษาจนตลอดจนพบพานและวิธีการ

2. สนใจในโครงการฝึกสอนที่ก่อกำเนิดขึ้น ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็น
 อนาคตที่มีส่วนใกล้ชิด และพัฒนาโครงการฝึกสอน ทั้งในโรงเรียนของคุณ
 และโครงการฝึกสอนทั่ว ๆ ไป
3. ศึกษาหาความสามารถในการใช้ทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ใ้เป็นแนวทาง
 การฝึกสอนเป็นการนำเอาทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ไปใช้ ซึ่งจะต้องมีการ
 ศึกษารองแก้อีกในเชิงปฏิบัติสภาพการณ์ อาจารย์ช่วยฝึกสอนเป็นผู้ที่เข้าใจ
 ในสภาพการณ์ที่ และใช้หลักการบางอย่างให้เข้ากับสภาพการณ์
 นั้นอยู่แล้ว จึงสามารถช่วยนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนได้เป็นอย่างดี
 สถานันฝึกหัดครูมักจะให้แต่ละทฤษฎีและหลักการทั่ว ๆ ไปเท่านั้น เพราะ
 ฉะนั้น อาจารย์ช่วยฝึกสอนจึงควรเข้าใจในทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ
 ของสถานันฝึกหัดครู มีความชำนาญในการสอน และการปฏิบัติตามทฤษฎี
 นั้น ๆ และมีเทคนิคในการสอนหรือช่วยเหลือนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนใน
 การใช้ทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งด้านการสอน และการปกครอง
4. อาจารย์ช่วยฝึกสอนควรคำนึงถึงพัฒนาการของนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนด้วย
 ควรจะเข้าใจว่าคนมีอายุขนาดนั้น เคยมีความรู้สึกละเอียดอย่างไร อาจารย์
 ช่วยฝึกสอนควรจะนิกรว่านักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนนั้นอยู่ในระหว่างหัวเดียว
 หัวสองระหว่างความเป็นวัยรุ่นกับความเป็นผู้ใหญ่ และควรปฏิบัติกับเขา
 ในลักษณะนั้น ๆ ในขณะที่เกี่ยวข้องกับคอยคึงเขาเขาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ยิ่งขึ้น
5. อาจารย์ช่วยฝึกสอนควรรู้จักลักษณะของคนในบุคลิกใหม่ควรจะนิกรว่าเด็กยุคนี้
 วัฒนธรรมมีความสนใจอะไร มีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร ไม่ใช่ถึงสภาพ
 ของคนเมื่อสมัยอยู่ในวัยนั้น ควรเป็นคนมีความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง

เพื่อที่กล่าวมาแฉนี้พอจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความสำคัญของอาจารย์ช่วยฝึกสอน
 ในฐานะที่เป็นผู้ที่มีอาวุโส มีประสบการณ์ในอาชีพ ทำหน้าที่แนะแนวทางให้แก่ผู้ที่จะเข้ามา
 อาชีพรุเท่าที่ผู้เขียนได้เคยพบปะสนทนากับอาจารย์ ทั้งหัวหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกสอนในสถานัน
 ฝึกหัดครูทั้งในพระนคร และ อยุธยา รวมทั้งจากความคิดเห็นที่ได้รับจากการใช้ศึกษาวิชา

เกี่ยวกับงานค่านนี้ และจากประสบการณ์ในการที่ได้เคยปฏิบัติงานนี้ให้ผลการฝึกสอนของข้าพเจ้าเองทำให้เห็นว่า การฝึกสอนที่เราทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้ค่อนข้างจะไม่สมบูรณ์ทั้งความมุ่งหมาย ปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือของโรงเรียนฝึกสอน และปัญหาที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนไม่ประสบอยู่ ข้าพเจ้ามีความสนใจในการฝึกหัดครู จึงอยากจะศึกษาและหาการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีต่อการฝึกสอน

ปัญหาและความมุ่งหมาย

ปัญหาของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ "บทบาทของอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีต่อการฝึกสอน" โดยมีความมุ่งหมายที่จะทราบว่าอาจารย์ช่วยฝึกสอนมีความเข้าใจในบทบาทของตนที่มีต่อการฝึกสอนหรือไม่ เขาไปปฏิบัติความบทบาทที่เขาคิดว่าเขาควรจะทำหรือไม่ อะไรเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ช่วยฝึกสอน และอาจารย์ช่วยฝึกสอนต้องการบริการและความช่วยเหลืออะไรบ้างจากสถานฝึกหัดครูที่ส่งนักเรียนหรือนิสิตไปฝึกสอน เพื่อนำความคิดเห็นเหล่านั้นมาเสนอขอปรับปรุงวิธีดำเนินงานการฝึกสอนค่านอาจารย์ช่วยฝึกสอนในชั้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ช่วยฝึกสอน นักเรียนและนิสิตฝึกสอนซึ่งทำการฝึกสอนในปีการศึกษา 2508 สำหรับอาจารย์ช่วยฝึกสอนนั้นเลือกอาจารย์ช่วยฝึกสอนในโรงเรียนฝึกสอนซึ่งมีนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนของสถานฝึกหัดครูในจังหวัดพระนคร และธนบุรีรวม 15 โรงเรียน เป็นทั้งโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง ได้จำนวนอาจารย์ช่วยฝึกสอน 110 คน สำหรับนักเรียนและนิสิตฝึกสอน กำหนดคัดเลือกเอานักเรียนและนิสิตฝึกสอนที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์เหล่านั้น จะได้จำนวนนักเรียนและนิสิตฝึกสอน 150 คน

คำจำกัดความ

ในการวิจัยครั้งนี้มีคำบางคำที่ควรจะได้คำนิยามให้เข้าใจคือ

อาจารย์ช่วยฝึกสอน หมายถึงอาจารย์ในโรงเรียนฝึกสอนที่นิสิตฝึกหัดทำการสอน

ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำชั้นหรืออาจารย์ประจำวิชา เป็นผู้มีหน้าที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ
นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนโดยใกล้ชิด ทำงานร่วมกับนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนตลอดเวลา เพื่อให้
ให้นักเรียนและนิสิตเหล่านั้นมีความสามารถที่จะเป็นครูที่ดีได้

การฝึกสอน เป็นกิจกรรมหนึ่งของการฝึกหัดครู จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนหรือ
นิสิตฝึกสอนได้ฝึกหัดทำการสอนทดลองงานต่าง ๆ ในหน้าที่ครูตามโรงเรียนต่าง ๆ โดยนำ
เอาวิชาครูและทฤษฎีต่าง ๆ ทางการศึกษาไปปฏิบัติ หรือคิดค้นเองแก้ไขใช้ให้เหมาะสมกับ
สภาพการณ์นั้น

โรงเรียนฝึกสอน หมายถึง โรงเรียนที่รับนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนจากสถาบัน
ฝึกหัดครู ให้ทำการฝึกสอนและฝึกหัดทำงานในหน้าที่และความรับผิดชอบของครู

นักเรียนหรือนิสิตฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันฝึกหัดครู และทำ
การฝึกสอนและฝึกหัดงานครูในโรงเรียนต่าง ๆ ที่สถาบันฝึกหัดครูนั้น ๆ จัดให้

บทบาท หมายถึง การกระทำและการปฏิบัติที่อาจารย์ช่วยฝึกสอนปฏิบัติกับนักเรียน
หรือนิสิตฝึกสอน เช่น การช่วยเหลือในการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรม การสอนในชั้น
การทำงานในหน้าที่ประจำวัน เป็นต้น

บทบาทความคิดเห็น (Ideal Role) หมายถึง สิ่งที่อาจารย์ช่วยฝึกสอน
คิดว่าเราควรปฏิบัติกับนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนในความดูแลของเขา

บทบาทที่ปฏิบัติจริง ๆ (Actual Role) หมายถึง การปฏิบัติที่อาจารย์ช่วย
ฝึกสอนปฏิบัติกับนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอนจริง ๆ

วิธีดำเนินงาน

เพื่อใ้การวิจัยได้ผลสมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากหนังสือคำรา
และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้ความคิดเห็นจากอาจารย์
ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกสอนของสถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง
แบบสอบถาม แบบสอบถามที่สร้าง เป็นแบบ Check - list และแบบ Rating Scale

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วให้ทำการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไข แล้วนำแบบ
สอบถาม ไปส่งตามโรงเรียนต่าง ๆ ที่คัดเลือกไว้แล้วด้วยตนเอง เพื่อจะได้อธิบาย และชี้
แจงในจุดที่สนใจและสามารถตอบโคตรงความวัตถุประสงค์ เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ใ
้นำมาวิเคราะห์โดยคิดเป็นร้อยละ หากเจอบทความที่คิดเห็น จัดอันดับ และทำการทดสอบ
โดยวิธีไคสแควร์แบบตารางการจร แล้วสรุปผลและเสนอแนะ

ความจำกัดของการวิจัย

แม้ว่าผู้วิจัยได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะได้ผลการวิจัยสมบูรณ์ความความมุ่งหมาย แต่
ก็อาจพบปัญหาและอุปสรรคบางประการที่ทำให้การรวบรวมข้อมูลไม่โดยสมบูรณ์ กล่าวคือ

1. จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยไม่ได้ครบจำนวนตามที่วางแผนไว้ เพราะ
โรงเรียนเปิดสอนบางโรงเรียนมีนักเรียนและนิสิตเปิดสอนไม่ครบ 10 คน
และอาจารย์ช่วยเปิดสอนบางคนก็ลาออกหรือย้ายโรงเรียน และบางคน
มีนักเรียนหรือนิสิตเปิดสอนอยู่โดยความดูแลหลายคน ทำให้จำนวนอาจารย์
ช่วยเปิดสอนลดลงไป
2. แบบสอบถามที่ส่งไปไม่ได้กลับคืนมาครบตามจำนวน และค่าตอบแทนที่ไม่
สมบูรณ์และอาจไม่ตรงตามวัตถุประสงค์หรืออาจจะไม่เป็นความจริงหัง
หมก จึงเหล่านี้อาจทำให้ข้อมูลบกพร่อง

คุณค่าที่จะได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายประการและแก่สถานฝ่าย คือ

1. ด้านสถาบันฝึกหัดครู การวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการฝึก
หัดครู ทั้งในทางหลักสูตรและการปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านการฝึกสอน
โรงเรียนเปิดสอน สถาบันฝึกหัดครูจะได้นำทางปรับปรุงแก้ไขให้โดยอาศัย
มาทางซจิกและแก้ปัญหาและอุปสรรคที่มีอยู่ อันจะทำให้ นักเรียนหรือนิสิต
ฝึกสอนได้มีความรู้ ความสามารถในการทำงานในหน้าที่ครูเป็นอย่างดี

2. **ท่านอาจารย์ช่วยฝึกสอน** การวิจัยนี้จะแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ช่วยฝึกสอนเองมีความรู้และความเข้าใจในโครงการฝึกหัดครูดีหรือไม่ ใ้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ตนหรือบัง ถ้าอาจารย์ช่วยฝึกสอนเห็นว่าความเข้าใจของคนยังไม่ถูกต้องและการปฏิบัติงานยังไม่เป็นที่พอใจ ก็จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
3. **ท่านโรงเรียนฝึกสอน** การวิจัยนี้จะชี้ให้เห็นความสำคัญของโรงเรียนที่มีต่อโครงการฝึกหัดครู และแนวการปฏิบัติงานของครู และอาจารย์ของโรงเรียนในหน้าที่อาจารย์ช่วยฝึกสอน โรงเรียนก็จะจัดหาแหล่งส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ช่วยฝึกสอนได้ทำงานเต็มที่
4. **ท่านนักเรียนหรือนิสิตฝึกสอน** การวิจัยนี้จะช่วยแนะแนวให้นักเรียนและนิสิตฝึกสอนรู้จักปรับปรุงตนให้สามารถทำงานร่วมกับอาจารย์ช่วยฝึกสอนและบุคคลอื่น ๆ ในโรงเรียนฝึกสอนได้ดีขึ้น